

Abstrakt

Práce se zabývá dopadem transformace českého školství po roce 1989 v oblasti změny pojetí výchovy a vzdělávání. V teoretické části popisuje východiska a podstatu změn pojetí organizačních forem a strategií výuky. Podává výklad a přehled inovativních metod, přičemž se zaměřuje na inovativní – projektovou výuku. Naznačuje význam konstruktivistického přístupu a význam zavádění inovativních metod do výuky. Popisuje aktuální proces profesionalizace učitelského povolání se zaměřením na profesní kompetence učitelů. Poukazuje na souvislost ukazatele kvality škol a učitelů s novými metodologickými přístupy, inovativními metodami výuky a motivovaností učitelů k osobnímu profesnímu růstu. Jsou zde popsány různé cesty k osvojování inovativních metod a jejich zavádění do praxe. Akcentována je podpora kolegiální spolupráce ve školách a podpora profesního růstu učitelů. V praktické části jsou ověřovány otázky, týkající se postojů a možností učitelů k využívání inovativních metod a motivovanosti učitelů k dalšímu vzdělávání. Výzkumné šetření bylo provedeno v rámci jedné pražské základní školy pomocí metody dotazníku a interview. V závěrech práce jsou zformulovány návrhy na konkrétní další možnosti rozšiřování přístupů k novým metodám vyučování a podněty k podpoře osobního profesního růstu učitelů.